Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

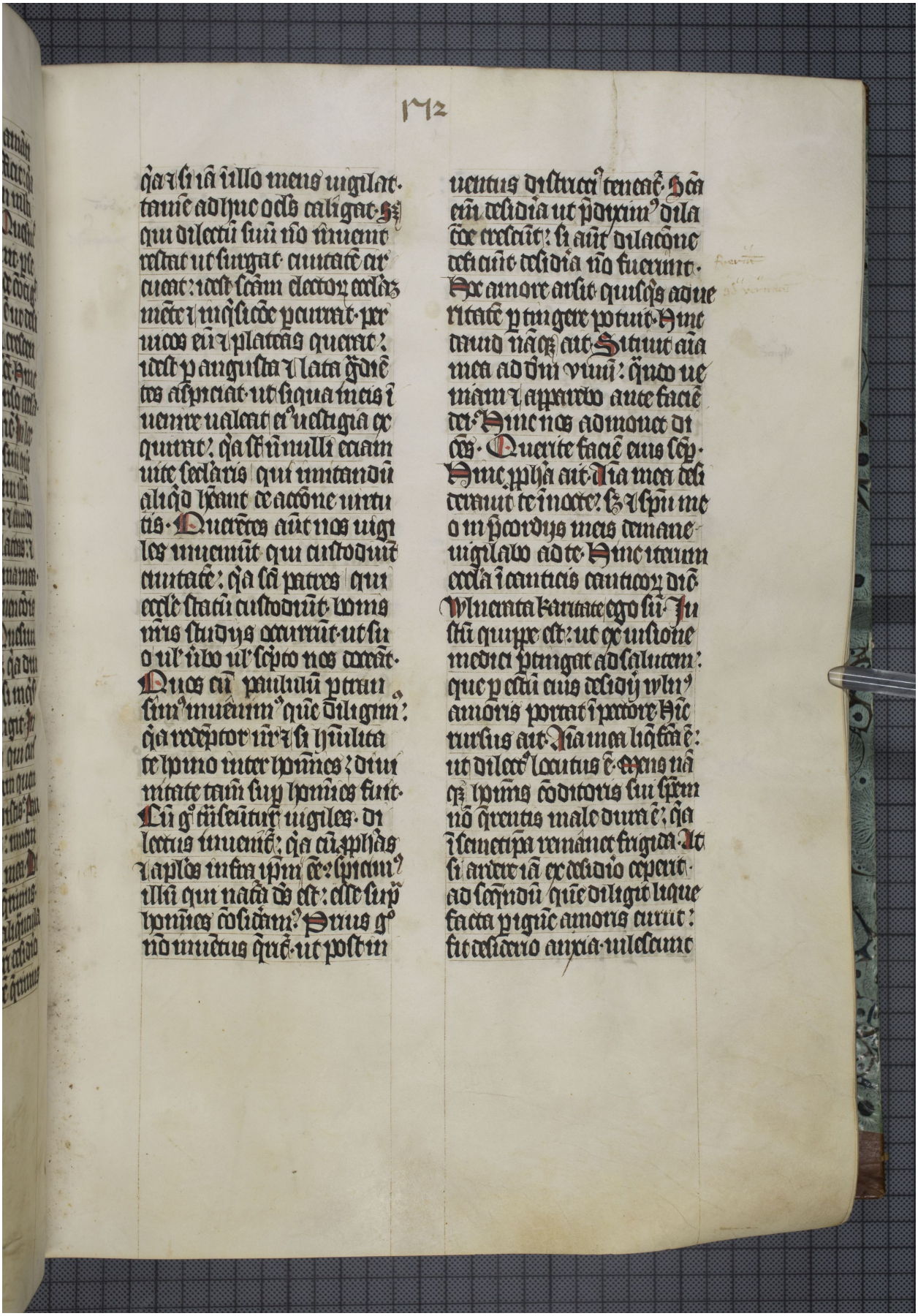

152

qa ⁊ si ra illo meus uigilat.
tanuē ad huc oculos caligat. Et
qui dilectū suū nō inuenit
relat ut iungat. ciuitatē ar
cuat: redit scām ecclesiam
mētē ⁊ uiās sicōe pauiat. per
uicos eius ⁊ plateas querit:
redit p angustia ⁊ lata ḡdiē
tes aspiciat. ut si qua uias i
uenire ualeat a uelligia ꝗ
quirat: qa sī ū nulli ciuam
uite secularis qui uiuendū
aliq̄d ignant de acōne uirtu
tis. Quaerens autē nos uigi
les inuenit qui custodiūt
ciuitatē: qa sā patres qui
ecclē statū custodiūt. uoluns
uis studys occurrit. ut su
o ul' iubo ul' septo nos corrat.
Quos cū paululū pterui
sim' inuenim' quē diligim':
qa redēptor nr ⁊ si ignorat
te ipso inter ipsōs: diui
nitate tamē sup ipsōs fuit.
Cū g' cōsecutus uigiles. di
lectus inuenit: qa cū apls
⁊ aplos infra ipm ē: ipsum
illi qui natū ds est: esse sup
ipsōs cōsiduim. Dnus g'
nō inuentus quē. ut post in
uentus districi teneat. Hoc
eū deliqia ut p dolorem dila
cōe recedat: si autē dilacōne
deliquit deliqia nō fuerunt.
Ex amore ardet quisq̄s ad ue
ritatē p tingere potest. Hinc
dicitur nāq̄ aut. Sitiuit aia
mea ad dm viuū: quando ue
niam ⁊ apparebo ante faciē
dei. Hinc nos admonet di
cēs. Querite faciē eius sēp.
Hinc ꝓpha ait. Aia mea deli
derauit te in nocte: et ⁊ spū me
o in pcordys meis de mane
uigilabo ad te. Hinc iterum
ecclia i canticis canticorū dicē
Vlnerata karitate ego sū. Iu
stū quippe est: ut qui uisione
medici pteingat ad salutem:
quē p ectū eius deliqij uulnus
amoris portat i pcore. Hic
rursus ait. Aia mea liquefacta ē:
ut dilectus locutus ē. Ignis nā
q̄ ipsōs cōditoris sui spīm
nō sentiens male diuisus ē: qa
i sentētia remanet frigida. At
si ardor iā ex deliqio cepit.
ad secundū quē diligit liquē
facta pigue amoris currit:
fit deliqio anima. uulcanus